

РЕШЕНИЕ

№ 341

гр. София, 26.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Иванов

Членове: Зорница Хайдукова
Валентин Бойкинов

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Зорница Хайдукова Въззивно търговско дело
№ 20221001000284 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 258 ГПК - чл. 273 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ищеца „Камеко“ АД срещу решение № 260002 от 05.01.2022г. по гр.д. № 2468/2020г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI - 1 с-в, с което са отхвърлени предявените от „Камеко“ АД срещу Д.З. М. – И. и „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД икове с правно основание чл. 663, ал. 3 ТЗ и чл. 469 КЗ, вр. чл. 663а ТЗ с искане за солидарното им осъждане да заплатят на ищеца сумата 9 693,88 лв. – обезщетение за причинени вреди от дейността на синдика М. – И., ведно със законните лихви върху главницата от датата на подаване на исковата молба и са присъдени разноси на ответниците по делото. Жалбоподателят поддържа обжалваният съдебен акт да е неправилен предвид неговата необоснованост и постановяването му в противоречие на материалния закон. Излага необоснован да е изводът на първоинстанционния съд, че ответникът М. – И. не е знаела за правата на собственост на ищеца и разполагайки с нотариален акт за собственост от 2009г. да е действала добросъвестно при обявяване на продан на недвижимите имоти. Излага от събраните доказателства по делото за проведеното административно производство по адм.д. 1653/2014г. на

Административен съд – Варна, да се установява, че с влязло в сила решение по последния спор са признати правата на собственост на ищеца. В последното производство „ПФК ЦСКА“ АД е бил заинтересована страна, предвид на което и за синдика е било известно постановеното по административния спор решение, но въпреки това недобросъвестно е пристъпил към продажба на масата на несъстоятелността на „ПФК ЦСКА“ АД в цялост, включително като част от масата на несъстоятелността са описани имотите на ищеца. Поддържа недобросъвестността на синдика да произтича и от обстоятелството, че е бил предварително уведомен за правата на ищеца, но въпреки това е пристъпил към продажба на имуществото в масата на несъстоятелността като съвкупност от права. Поддържа последните действия на синдика да са довели до необходимостта от провеждане на съдебно исково производство, с решението по което ищецът да отрече със сила на пресъдено нещо правата на „ПФК ЦСКА“ АД. В последното производство ищецът е реализирал разходи по воденето му, както и такива по предявяване на присъдените му съдебни разноси в производството по несъстоятелност на „ПФК ЦСКА“ АД, които разходи са вреди за дружеството, намиращи се в пряка причинна връзка с действията на синдика. Излага да липсва спор по делото, че имотите са изключени от масата на несъстоятелността на „ПФК ЦСКА“ АД и не са продадени в производството по несъстоятелност, но последното да е сторено едва след влизане в сила на решението по спора за собственост. Поддържа от мотивите по обжалваното решение да не става ясно и дали искът срещу застрахователя е отхвърлен по причина, че липсва сключен договор за застраховка или на друго основание. Оспорва като необосновани и изводите на съда, че може да получи удовлетворение на вземанията си в производството по несъстоятелност на „ПФК ЦСКА“ АД, тъй като, макар вземанията му да са приети в производството по несъстоятелност, е хирографарен кредитор и няма нито данни, нито твърдения, в масата на несъстоятелността да има достатъчно имущество, за да бъде удовлетворено вземането му. По изложените доводи моли обжалваното решение да бъде отменено и постановено друго, с което исковете му да бъдат изцяло уважени като основателни. Претендира присъждане на разноси по делото. Прави възражение за прекомерност на заплатения адвокатски хонорар от ответната страна Д. М.- И..

Въззиваемата страна, Д.З. М. – И., оспорва въззивната жалба като

неоснователна. Излага обжалваното решение да е правилно, постановено при точно приложение на материалния закон и да е обосновано от събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност. Поддържа сочените с жалбата решения по адм. дела да не отричат със сила на пресъдено нещо придобитите от „ПФК ЦСКА“ ЕАД права по договор за покупко-продажба на недвижимите имоти, а само да прогласяват нищожност на заповед на кмета на Община Бяла. Сочи едва с влязло в сила на 29.07.2019г. съдебно решение да са отречени правата на ответника, признати с приложения по делото нотариален акт за покупко-продажба. Отделно оспорва синдикът нито в лично качество, нито като процесуален представител да е участвал в административните производства. Поддържа на основание чл. 614, ал. 1 ТЗ масата на несъстоятелността да обхваща имуществените права на длъжника към датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност на търговеца. Сочи за процесния имот „ПФК ЦСКА“ АД да е притежавал нотариален акт за собственост, предвид на което и за синдика е било налице задължение за включването му в масата на несъстоятелността, извършване на оценка на последния и включването му в проведената на 30.05.2017г. по реда на чл. 717а-чл. 717е ТЗ продажба чрез търг с тайно наддаване на вещите и имуществените права от масата на несъстоятелността на „ПФК ЦСКА“ АД – в несъстоятелност. Излага от доказателствата по делото да се установява, че синдикът е уведомен за първи път на 04.08.2017г. за предявения иск, с който ищецът цели установяване липсата на право на собственост в патримониума на „ПФК ЦСКА“ АД, предвид на което и поддържа да е несъстоятелно оплакването, че синдикът е следвало да изключи имота от масата на несъстоятелността още преди 30.05.2017г. Сочи в кръга на задълженията на синдика да е да опазва имуществото на длъжника – чл. 660 ТЗ, а евентуален спор за собственост по отношение на включени в масата на несъстоятелността имущества да следва да бъде разрешен по исков ред, в който смисъл е и разпоредбата на чл. 637, ал. 6 ТЗ. В този смисъл поддържа действията □ като синдик да са били правомерни. Оспорва и между действията или бездействията □ и твърдените от ищеца вреди да е налице причинна връзка. Поддържа за ищеца да не е налице настъпила вреда, доколкото разноските му за съдебното производство са му присъдени и същите, наред с адвокатски хонорар за предявяването им, са включени в масата на несъстоятелността, като ищецът се домогва да получи същите

вземания повторно и от синдика. По тези доводи моли обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно. Претендира присъждането на разноски по делото по представен списък по чл. 80 ГПК.

Въззиваемата страна, „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД, с депозирания по делото писмен отговор оспорва жалбата. Излага обжалваното решение да е правилно, постановено при точно приложение на материалния закон и да е обосновано от събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност. Поддържа първоинстанционният съд правилно да е приложил нормата на чл. 663, ал. 3 ТЗ, както и обосновано да е приел, че не са налице елементите от последната правна норма за ангажиране отговорността на синдика. В частност поддържа да не се установява нито неправомерно поведение на синдика, нито настъпили вреди от негово действие или бездействие, които да се намират в причинна връзка с последното. Сочи разноските на ищеца да подлежат на удовлетворяване в производството по несъстоятелност, където и са приети. Оспорва като противно на закона и уредбата на отношенията между застрахования синдик и застрахователя, искането на ищеца за солидарното им осъждане, като поддържа солидарност да не следва нито от закона, нито от договора за застраховка. По изложените доводи моли решението да бъде потвърдено като правилно. Претендира присъждането на разноски за инстанцията.

Предвид нормата на чл. 269 ГПК въззивната инстанция дължи проверка за валидността на решението, за неговата допустимост, в обжалваната част, а за правилността му единствено на въведените в жалбата основания и при съблюдаване правилното приложение на императивните материалноправни норми.

При изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК настоящият въззивен състав намира обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

Страните не спорят по въведените от тях като относими факти.

Спорът е правен по отношение на правните последици от тези установени от събраните по делото доказателства факти.

Фактическата обстановка е и правилно установена от първоинстанционния съд, като единствено, както се оплаква и ищецът с жалбата си, съдът не е обсъдил правното значение на представените по делото съдебни решения по адм.д. 1653/2014г. по описа на АС- Варна, потвърдено с

решение на ВАС по адм.д. 5208/2015г.

Безспорно установените факти са следните:

С решение № 1581 от 02.10.2015 г. по т.д. № 6292/2013 г. на СГС е открито производство по несъстоятелност на „ПФК ЦСКА“ АД. С решение № 1584 от 09.09.2016 г. по същото дело дружеството е обявено в несъстоятелност, прекратени са правомощията на органите на длъжника и е постановено започване на осребряване на имуществото.

С определение № 7045 от 13.11.2015 г. за постоянен синдик на дружеството е назначена Д. З. М. - И., която е встъпила в правомощията си на 19.11.2015 г.

На 29.03.2017г. „Камеко“ АД подава молба по т.д. № 6292/2013 г. на СГС, VI -5 състав с искане до съда по несъстоятелността да се спре продажбата на имуществените права на длъжника като цяло при начална цена 1 646 325 лева по реда на чл. 717в ТЗ или при условията на евентуалност да се разпорежи да бъдат извадени от масата имуществените права - предмет на обявената продажба по реда на чл. 717а-717е ТЗ, обявена за 30.03.2017 г., подробно описани в приложение № 2 под номера 3.1. и 3.2., които не са собственост на несъстоятелния длъжник и не представляват негови имуществени права на собственост, а именно: поземлени имоти в землището на с. Самотино, община Бяла, обл. Варна - 3.1. Урегулиран поземлен имот, с пл. № III -16040, находящ се в землището на с. Самотино, община Бяла, обл. Варна, с площ от 2438.00 кв.м., по рег. план на ЗО "Бяла-Север", м. "Кара Дере"; и 3.2. Урегулиран поземлен имот, с пл. № XVII -17100, 17110, находящ се в землището на с. Самотино, община Бяла, обл. Варна, с площ от 9864.00 кв.м., по рег. план на ЗО "Бяла-Север", м. "Кара Дере", както и поради обстоятелството, че такива урегулирани поземлени имоти с посочените индивидуализиращи обозначения няма и не могат да бъдат прехвърлени по описания в обявата начин. Изложени са доводи собственик на имотите да е „Камеко“ АД.

На 30.05.2017 г. е изпратено писмо от ищеца до ответника Д. М. - И., в качеството ѝ на синдик на „ПФК ЦСКА“ АД - в несъстоятелност, по т.д. № 6292/2013 г. на СГС, VI -5 състав, с искане за изключване от масата на имуществените права - предмет на обявената продажба по реда на чл. 717а-717е ТЗ, обявена на 30.05.2017г., на същите имоти, тъй като не са собственост

на несъстоятелния длъжник. Липсват доказателства за дата на получаване на писмото.

Страните не спорят, а и от приетите доказателства се установява, че на 30.05.2017 г. по реда на чл. 717а и сл. от ТЗ е извършена продажба чрез търг с тайно наддаване на вещи и имуществени права от масата на несъстоятелността на „ПФК ЦСКА“ АД - в несъстоятелност, като цяло, включващо и описаните в исковата молба имоти. Обявление за продажба е публикувано от синдика на „ПФК ЦСКА“ АД за дати 30.03.2017г. и 30.05.2017г.

С влязло в сила на 29.07.2019 г. решение, постановено на 09.01.2018 г. по гр. д. № 1300/2017 г. на Варненски окръжен съд, е признато за установено, че „ПФК ЦСКА“ АД - в несъстоятелност, не притежава правото на собственост върху недвижим имот в с. Самотино, община Бяла, Варненска област, представляващ УПИ XIII -16072, 16075 в кв. 116 по подробния устройствен план - план за регулация на Зона за отдих "Бяла север", гр. Бяла и поземлени имот с идентификатор 65259.16.116 в м. Кара дере по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-1 от 25.01.2016 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ от 9862 кв.м., на основание чл. 124, ал. 1 ГПК, по иска предявен от „Камеко“ АД срещу „ПФК ЦСКА“ АД - в несъстоятелност. С решението е осъден „ПФК ЦСКА“ АД - в несъстоятелност, да заплати на „Камеко“ АД сумата 8 732, 88 лева разноски.

С определение от 26.08.2020 г. по т.д. № 6292/2013 г. на СГС, VI -5 състав е одобрен списък № 9 на приети предявени вземания в производство по несъстоятелност на „ПФК ЦСКА“ АД -в несъстоятелност, по чл. 688, ал. 3 ТЗ, обявен в търговския регистър на 10.08.2020г. Приетото вземане е от 04.12.2019г. на кредитора „Камеко“ АД в размер на 8 732, 88 лева за съдебно присъдени разноски по влязло в сила решение по т.д. № 1300/2017 г. на Окръжен съд Варна и 960 лева разноски за адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие от 04.12.2019г.

По делото е приет като писмено доказателство нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 128, том I, рег. № 1652, дело № 117 от 2009 г., съгласно който „ПФК ЦСКА“ АД закупува урегулиран поземлен имот с идентификатор № III -16040, с площ от 2 438 кв.м. в квартал

16 по регулационния план на ЗО "Бяла-север" и урегулиран поземлен имот с идентификатор № УПИ XVII -17100, 17110, с площ от 9 864 кв.м. в квартал 116 по регулационния план на ЗО "Бяла-север".

Прието е от първоинстанционния съд и решение № 11 от 06.01.2015г. по адм.д. 1653/2014г. по описа на Административен съд – Варна, с което е обявена нищожността на заповед № 92/05.03.2007г. на Кмета на община Бяла, с която е одобрен устройствен план – план за регулация на ЗВКО „Бяла – Север“ гр. Бяла, Варненска област в обхвата на квартали 320 и 116 относно образуването на нови урегулирани поземлени имоти № VI – 17111 с площ 5304 кв.м. и с № VII – 16072, 16075 с площ 10 599 кв.м. в кв. 320 и урегулиран поземлен имот с № XVII – 17100, 17110 с площ 9864 кв.м. в кв. 116. Това решение е оставено в сила с решение № 10696 от 14.10.2015г. по описа на ВАС, също прието по делото като писмено доказателство. Видно от съдебните актове като заинтересована страна в административното производство е бил конституиран „ПФК ЦСКА“ АД.

При горната фактическа обстановка настоящият състав на съда приема по делото да не се установяват предпоставките за ангажиране отговорността на ответника Д.З. М.- И. по предявения иск по чл. 663, ал. 3 ТЗ. Съгласно диспозицията на последната норма синдикът дължи на длъжника и на кредиторите обезщетение за виновно причинените вреди при осъществяване на правомощията си. Уредената отговорност е деликтна и е обусловена от извършени от синдика като орган на несъстоятелността действия или бездействия в нарушение на закона, при наличие на вина – умисъл или непредпазливост, от които за кредиторите или длъжника са настъпили вреди.

Доказателствената тежест е за черпещият права от твърденията си ищец – чл. 154 ГПК.

При тази указана и на страните с доклада на първоинстанционния съд доказателствена тежест по делото не се установява фактическия състав на чл. 663, ал. 3 ТЗ.

От събраните доказателства се установяват действия на ответника Д.З. М.- И. като синдик на „ПФК ЦСКА“ АД по обявяване за 30.03.2017г. на продажба чрез търг с тайно наддаване на вещите и имуществените права от маса на несъстоятелността на „ПФК ЦСКА“ АД. Второ обявление за продажба на същото имущество е извършено и за 30.05.2017г. От

приложенията към обявленията се установява като имущество, собственост на „ПФК ЦСКА“ АД, да са описани урегулиран поземлен имот с № III – 16040, с площ 2438, и урегулиран поземлен имот с № XVII – 17100, 17110 с площ 9864 кв.м., и двата находящи се в с. Самотино, община Бяла, по рег. план на ЗО „Бяла - Север“, м. „Кара дере“.

Предвид нормата на чл. 658, ал. 1, т. 5, 7 и т. 14 ТЗ в кръга на правомощията на синдика е да издирва и уточнява имуществото на длъжника, да участва в производствата по делата на длъжника и осребрява имуществото от масата на несъстоятелността на длъжника.

Видно от представения по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижими имоти № 128, том I, рег. № 1652, дело № 117 от 2009г. на нотариус Д. С., „ПФК ЦСКА“ ЕАД е закупил урегулиран поземлен имот с идентификатор № III -16040, с площ от 2 438 кв.м. в квартал 16 по регулационния план на ЗО "Бяла-север" и урегулиран поземлен имот с идентификатор № УПИ XVII -17100, 17110, с площ от 9 864 кв.м. в квартал 116 по регулационния план на ЗО "Бяла-север". Последният нотариален акт е редовен от външна страна годеен титул за собственост, предвид на което и при изпълнение на задълженията си като синдик при правилно приложение на закона ответникът М. – И. с грижата по чл. 660 ТЗ е включила имотите в масата на несъстоятелността на „ПФК ЦСКА“ АД, включително и е предприела действия по оценка и осребряване на същото имущество.

Към датата на извършване на тези □ действия до съда по несъстоятелността, а не до нея като орган на несъстоятелността, е депозирана молба, с която са оспорени правата на „ПФК ЦСКА“ АД и заявени права на собственост върху имотите - урегулиран поземлен имот с идентификатор № III -16040, с площ от 2 438 кв.м. в квартал 16 по регулационния план на ЗО "Бяла-север" и урегулиран поземлен имот с идентификатор № УПИ XVII -17100, 17110, с площ от 9 864 кв.м. в квартал 116 по регулационния план на ЗО "Бяла-север", от страна на „Камеко“ АД. Заявяването на права от трето лице върху имоти, включени в масата на несъстоятелността на длъжника, не поражда задължение за синдика незабавно да изключи последните от масата и да преустанови евентуални действия по тяхното осребряване, още повече, когато сам длъжникът притежава редовен от външна страна титул за собственост и правата му не са оспорени или

отречени по съдебен ред. Напротив, именно вменените с чл. 658, ал. 1, т. 5 и т. 7 ТЗ правомощия на синдика го задължават да защитава интересите на длъжника, да издирва и опазва имуществото му, включително да го представлява пред съда при възникнал спор относно имуществото, какъвто очевидно е налице с оглед претенциите на „Камеко“ АД към датата на процесните обявления за продан и извършването на последната на 30.05.2017г. Съобразно цитираната и от ответника разпоредба на чл. 637, ал. 6, т. 1 ТЗ наличните спорове досежно права върху включени в масата на несъстоятелността имуществва следва да бъдат решени по съдебен ред, за които искове последната норма предвижда изключение от общото правило, че след откриване на производство по несъстоятелност не се допуска образуване на нови искиви производства срещу длъжника. Именно последното правомерно развитие на спора се е развило и видно от събраните по делото доказателства, като след приключване на спора с влязло в сила решение – на 29.07.2019г., не се твърди нито доказва ответникът М. – И. да е извършвала действия по осребряване на имуществото. Напротив, ищецът признава след тази дата да не са извършвани никакви действия от синдика по отношение на спорните имоти, както и последните да не са продадени в производството по несъстоятелност. В този смисъл и извършените действия от синдика не са в нарушение на законово разписаните му правомощия, не нарушават други императивни разпоредби на закона, предвид на което и с оглед липсата на противоправност като обективен елемент от фактическия състав на чл. 663, ал. 3 ТЗ последният предявен от ищеца иск се явява неоснователен срещу синдика Д. М. – И.. Обратен извод съдът не може да формира и от представеното и влязло в сила решение № 11 от 06.01.2015г. по адм.д. 1653/2014г. по описа на Административен съд – Варна. Предвид нормата на чл. 302 ГПК влязлото в сила решение на административния съд е задължително за гражданския съд относно това дали административният акт е валиден и законосъобразен. Същото е значението на влязлото в сила решение на административния съд и за гражданскоправните субекти, или дори да се приеме, че последното е било известно на синдика, което ответникът оспорва, то съдебното решение е обвързващо за него по отношение на обявената нищожност на заповед № 92/05.03.2007г. на Кмета на Община Бяла, с която е одобрен устройствен план – план за регулация на ЗВКО „Бяла – Север“ гр. Бяла, Варненска област в обхвата на квартали 320 и 116 относно образуването

на нови урегулирани поземлени имоти № VI – 17111 с площ 5304 кв.м. и с № VII – 16072, 16075 с площ 10 599 кв.м. в кв. 320 и урегулиран поземлен имот с № XVII – 17100, 17110 с площ 9864 кв.м. в кв. 116. Заповедите за промяна на устройствен план нямат вещнопрехвърлително действие, освен в малки изключения, които не се твърдят по делото, както и ответникът не черпи правата си на собственост от прогласения за нищожен административен акт, предвид на което и последното решение по адм. спор няма твърдяното от ищеца значение да отрича правата на „ПФК ЦСКА“ АД, придобити по договор за покупко-продажба по нотариален акт № 128, том I, рег. № 1652, дело № 117 от 2009г., и същото не може да бъде основание синдикът да изключи имота от масата на несъстоятелността на „ПФК ЦСКА“ АД. Последното - че спорът за собственост и за придобитите права по прехвърлителната сделка по нотариален акт № 128, том I, рег. № 1652, дело № 117 от 2009г. не са част от предмета на административния спор, а трябва да бъдат разрешени в исков процес, е и изрично разписано в абзац втори на страница последната от решението на АС – Врана, предвид на което и оплакванията по жалбата на ищеца, че синдикът, запознавайки се с последния съдебен акт, е следвало да предприеме незабавни действия по изключване на имотите със спорна собственост от масата на несъстоятелността, са необосновани.

По изложените доводи неоснователен се явява искът по чл. 663, ал. 3 ГТЗ срещу първия ответник М. - И..

Отговорността на втория ответник „ДЗИ – Общо застраховане“ АД е обусловена от отговорността на застрахования при него синдик и доколкото по горните мотиви на съда не е налице отговорност за синдика, то и предявения срещу неговия застраховател по задължителна застраховка „Професионална отговорност“ иск по чл. 469 КЗ, вр. чл. 663а ТЗ следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Само за пълнота следва да бъде добавено, че както поддържа ответникът, отговорността му не е солидарна с тази на застрахования при него синдик. Отговорността на застрахователя е договорна – произтича от сключен договор за застраховка, и е функционална, обусловена от наличието на отговорност за самия застрахован. Ищецът е господар на процеса и може да насочи иск и срещу двамата – делинквент и застраховател, но няма правото да получи защита при солидарно осъждане на последните, тъй като такава законът не предвижда – ППВС 7/77г., а двете

претенции следва да бъдат разгледани при съобразяване на твърдяната от ищеца чрез релевантните факти свързаност на исковете. Последната е разяснена с ТР 1/2010 г. на ОСТК на ВКС в смисъл, че деликтното право и прякото право принадлежат на едно лице и възникват едновременно с общи елементи във фактическия състав, който ги поражда, от различните им основания следва, и при отсъствието на изрична законова разпоредба, уреждаща поредността или връзката помежду им в съотношение на кумулативност, евентуалност или солидарност, че те съществуват успоредно, като конкуриращи се, а не взаимно изключващи се и се погасяват в един и същи момент. От последното е изведено и правото на пострадалото лице да търси чрез осъдителен иск защита по прекия иск срещу застрахователя по застраховка Гражданска отговорност и когато разполага с осъдително решение срещу самия делинквент, като от значение за двата иска ще е наличието на реално извършено плащане, от което и да е от двете задължени лица, което би имало погасителен ефект досежно вземането на увреденото лице.

По горните мотиви на съда за неоснователност на сезираните го искове и предвид съвпадението в крайните изводи на двете инстанции обжалваното решение като правилно следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора право на разноски за производството пред САС имат въззиваемите страни.

Ответникът Д.З. М. – И. доказва разноски за представляването и от адвокат в размер на сумата 1080 лв. От насрещната страна е заявено немотивирано възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, което съдът намира за неоснователно с оглед предмета на делото.

Ответникът „ДЗИ – Общо застраховане“ ЕАД претендира разноски по чл. 78, ал. 8 ГПК за представляването му от юрисконсулт, които съдът ще присъди в размер на 150 лв.

Мотивиран от горното, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260002 от 05.01.2022г. по гр.д. №

2468/2020г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI - 1 с-в.

ОСЪЖДА „Камеко“ АД, ЕИК 121128100, да заплати на Д.З. М. – И., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 1080 лв. – разноси пред САС.

ОСЪЖДА „Камеко“ АД, ЕИК 121128100, да заплати на „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК 121718407, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата 150 лв. – разноси пред САС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл. 280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____